

ledes i en Andens Hauge værende Faar (Skotsleid). Saafremt de anden Hest streife tilbage, skulle de bortskaffes; skeer dette ikke, ere de forbrudte.

§ 52.

Soidemændene skulle saavidt muligt foretage al Mærkning af Faar. Den Uvedkommende, som paa egen Haand besatter sig med at mærke, skal for hvert Lam, han saaledes har mærket, bøde sig 1 Rd. R. M.

§ 53.

Det skal nøie eftersees, om Moderfaar, som ikke ere hjemmehørende i Haugen, komme i Ratten ved Fjeldgang, og dersom noget saadant Faar er kommet imellem Haugens egne, skal det betegnes med et Baand (Slover), for at det, naar det kommer tilbage til den Hauge, hvor det hører hjemme, kan vides, at det har været i Rat. Saafremt dette iagttages, skal det ikke ansees for mislig Omgang, at et saadant Faars Lam faaer den Hauges Mærke, i hvilken det er antruffet.

Ottende Kapittel.

Om Gang i Haugen, Hundehold og Gang med Hunde.

§ 54.

Jungen, der ikke i denne Lovs Bestemmelser har særlig Hjemmel dertil, maa gaae i nogen fremmed Hauge undtagen ad den rette Bygdeveie. Disse bør derfor betegnes med Steenvarder, der opføres og vedligeholdes af hele den Bygd, hvortil Haugen hører, i Forhold til Marketal. Alle Spørgsmaal om disse Varders Antal, Størrelse og Betegning m. v. afgjøres af Sysselmanden, hvis Kjendelse kan forandres ved Amtmandens Resolution.

§ 55.

I enhver Hauge kunne Ciere og Brugere gaae uden nogen Indskrænkning, medmindre de selv ved Stemmesleerhed efter Marketal vedtage det anderledes, hvilket da bør skee paa Grandestavnne og af Sysselmanden indføres i hans Protokol.

§ 56.

Fra den almindelige Regel om Gang igjennem fremmed Hauge tilstedes dog følgende Undtagelser:

- Paa den Tid af Aaret, da Hestene bruges til at føre Gødning (reie Tø) eller Løv, er Enhver berettiget til om Dagen at hente sine Heste, hvor han kan træffe dem. Det samme gjælder ogsaa uden Hensyn til Aars-tiden for det Tilfælde, at Heste efter Tilsigelse fra Skydsflaarerne skulle leveres til Skyds. Ellers maae Ingen gaae efter Heste i nogen fremmed Haugepart, uden i Forveien at have anmeldt det for vedkommende Soidemand.
- Enhver er berettiget til at hente sin Løv, naar han vil; dog skal han gjøre det om Dagen og gaae ad den almindelige Veie.
- Med Hensyn til Gang til sine Fuglebjerger, Fjellænder (særlige Græsange), til at søge sine Lunninder (Hørligbeder), Gang efter Kær, Gang til fraliggende Hauge o. s. v., skal det have sit Forblivende ved det, som paa ethvert Sted har været Skik og Brug, eller kan afgjøres ved sælles Overeenskomst. Den Dagen regnes i alle foranførte Tilfælde om Sommeren (det er: fra den 14de April til den 31te August) fra Klokken 5 om Morgenen til Klokken 9 om Aftenen og om Vinteren (det er: fra 1ste September til 13de April) fra om Morgenen, naar Dagshjæret begynder, til om Aftenen, naar det ender.